

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/465/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415204376
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415204376.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu AB 1 B. V., so sídlom Strawinskylaan 933, Amsterdam, PSČ 1077XX, registračné číslo 560 07 043, Holandské kráľovstvo, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, adresa pre doručovanie: Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 47 234 679, proti žalovanej N. štátnej občanke Slovenskej republiky, o zaplatenie 580,44 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 324,24 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 324,24 eur od 27. 9. 2014 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 11. 6. 2015 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 580,44 eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 19,60 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 580,44 eur odo dňa 29. 5. 2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že jeho právny predchodca, obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. uzatvoril so žalovanou (ako dlžníkom) dňa 16. 7. 2013 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 525,60 eur žalovanej. V žalobe tvrdil, že žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 24 pravidelných mesačných splátkach po 33,56 eur. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok, preto bola listom spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. zo dňa 10. 9. 2014 vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru pozostávajúceho z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky, zmluvnej pokuty a zo zosplatnených budúcich splátok a to všetko v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Zmluvné pokuty a upomienky boli žalovanej podľa žalobcu vyúčtované v zmysle Hlavy 18 Úverových zmluvných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy. Uplatnený nárok v zmysle špecifikácie žalobcu v žalobe pozostáva z istiny vo výške 139,61 eur, úroku vo výške 86,20 eur, zosplatnenej istiny vo výške 288,71 eur, poistenia Bill protection vo výške 17,92 eur, upomienky II. vo výške 36,-eur a upomienky II. vo výške 12,- eur. Zároveň si uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 19,60 eur s tým, že ide o úrok z omeškania zo sumy 580,44 eur od 27. 9. 2014 do 28. 5. 2015, t.j. do dňa vyhotovenia žaloby a tiež pokračujúci úrok z omeškania od 29. 5. 2015 do zaplatenia vo výške 5,05 % ročne zo sumy 580,44 eur. Žalobca v žalobe tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od obchodnej spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. postúpením na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10. 9. 2014, ktorou mu bola pohľadávka voči žalovanej vzniknutá z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16. 7. 2013 postúpená v celom rozsahu.

Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej spolu s prílohami bola doručená dňa 9. 10. 2015, písomne nevyjadrila.

Nakoľko sa v danom prípade jedná o drobný spor (§ 200ea Občianskeho súdneho poriadku) a vo veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 115a ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. 1. 2016, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 11. 1. 2016, účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to fotokópiou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Úverová zmluva“) a Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.-DUO pre spotrebiteľský a revolvingový úver, listiny „Čo by ste mali vedieť o svojom úvere?“, listiny „Informácie o poistení dohodnutom zmluvou č. XXXXXXXXXXXX/2009“, žalovanej adresovanej výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 10. 9. 2014 s Podacím hárkom, fotokópiou žalovanej adresovaného Oznamenia o postúpení pohľadávky, predžalobnej výzvy na zaplatenie dlhu a oznámenia o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 27. 11. 2014 spolu s Podacím hárkom zo dňa 28. 11. 2014, Výpisom čerpania, splátok a úhrad pre úverovú zmluvu číslo XXXXXXXXXXXX, obsahom výpisu z obchodného registra žalobcu a zistil tento skutkový stav:

Z obsahu úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16. 7. 2013 súd zistil, že obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 zastúpená splnomocneným zástupcom/predajcom CENTRODOM s r.o., a žalovaná uzavreli úverovú zmluvu za účelom financovania kúpy tovaru- sedacej súpravy žalovanou, ktorej predajná cena bola 584,- eur z ktorej žalovaná v hotovosti zaplatila sumu 58,40 eur, na úhradu zvyšku ceny tovaru vo výške 525,60 eur jej bol touto zmluvou poskytnutý úver. Žalovaná mala tento úver podľa zmluvy splatiť 24 mesačnými splátkami vo výške 33,56 eur, pričom v zmluve je uvedené (kolónka č. 49), že celková čiastka splatná spotrebiteľom bude 751,68 eur. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola 43,6 % a ročná úroková sadzba 36,20 %. Podľa zmluvy dátum prvej splátky bol dňa 16. 8. 2013, úhrada nasledujúcich splátok mala byť realizovaná vždy do 18. dňa v kalendárnom mesiaci, ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedená poštová poukážka a v kolónke č. 61 zmluvy je uvedená lehota splatnosti 18. 7. 2015. Pod časťou zmluvy označenej ako Úver (kolónky č. 41 až 61) obsahujúcou špecifikáciu úveru a podmienok jeho splácania je ďalšia časť označená ako Poistenie výdavkov (dobrovoľné). V kolónke č. 62 tejto časti zmluvy označenej ako Balíček Premium je malým písmom uvedené, že klient podpisom zmluvy súhlasí s tým, aby bol poistníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie PREMIUM 2,24 eur (7,14 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia).

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že je tam zaznamenané čerpanie úveru vo výške 525,60 eur dňa 16. 7. 2013. Ďalej sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovanou z ktorých vyplýva, že žalovaná uhradila 6 splátok po 33,56 eur, spolu teda sumu 201,36 eur, posledná úhrada bola realizovaná dňa 15. 1. 2014. Pri dátume 10. 9. 2014 je tam uvedené „zosplatenie“, pričom z výpisu vyplýva, že z úhrad realizovaných žalovanou vo výške spolu 201,36 eur bola suma vo výške 97,28 eur započítaná na úhradu úverovej istiny, suma 90,64 eur na úhradu úroku a suma 13,44 eur na úhradu „Poistenia Bill protection“. Vo výpise je v položke „dlh“ uvedená ako dlžná istina suma 139,61 eur, ako dlžná upomienka II. suma 12,-eur, ako dlžný úrok suma 86,20 eur, ako dlžná zosplatená istina suma 288,71 eur, ako dlžné „Poistenie Bill protection“ suma 17,92 eur, ako dlžná upomienka II suma 36,- eur a ako dlžný úrok z omeškania suma 19,60 eur čo zodpovedá výške a špecifikácii nárokov uplatnených žalobcom v žalobe.

Žalobca tvrdí, že uvedené nároky z úverovej zmluvy, ktoré mu pôvodným veriteľom Home Credit Slovakia, a.s. boli postúpené zmluvou o postúpení pohľadávky žalovaná mu neuhradila.

Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovanou je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaná do úverového vzťahu vstupovala ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto

v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, čo nakoniec vo veci nebolo ani sporné (aj samotný žalobca v žalobe uviedol, že žalovaná je spotrebiteľ). Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa - Home Credit Slovakia, a.s. postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy účastníkmi (16. 7. 2013) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 tohto zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> ,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> , ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> ,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> ,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> , r) <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> ,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (§ 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá právnym predchodcom žalobcu so žalovanou je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačných tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Žalobca predložením písomného vyhotovenia úverovej zmluvy zo dňa 16. 7. 2013 a predložením výpisu čerpania, splátok a úhrad, v ktorom je zaznamenané vyplatenie úveru žalovanej preukázal, že právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. poskytla na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 525,60 eur za účelom financovania časti kúpnej ceny žalovanou kupovaného tovaru, pričom žalovaná na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatila spolu sumu 201,36 eur. Žalobca tvrdí, že uvedenými úhradami žalovaná nerealizovala svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe a vo výpise čerpania, splátok a úhrad. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanej poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanej poskytnutej sumy, t.j. 525,60 eur. A keďže z tejto sumy už žalovaná časť vo výške 201,36 eur žalobcovi vrátila, ako dôvodnú súd žalobu uznal iba v rozsahu zaplatenia nevrátenej časti tejto sumy, t.j. v časti zaplatenia istiny 324,24 eur (525,60 eur - 201,36 eur) a úroku z omeškania z tejto sumy.

Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (16. 7. 2013), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov a rovnako musí obsahovať v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami

spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ aj uvedenie priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> za príslušný kalendárny štvrtrok.

Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a podľa názoru súdu nie je ani správne uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a ani údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov.

Medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V úverovej zmluve sa takýto podrobný údaj nenachádza a pokiaľ takýto údaj poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, či inak po uzavretí zmluvy, nie je tento údaj obsiahnutý v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané úverové zmluvné podmienky. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisoval vyššie uvedené údaje tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na úverové či iné podmienky. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje (zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie - v kolónke 52).

Uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere má podobu predtlačenej formulárovej tlačiva, do ktorého predtlačou boli doplnené údaje, ako evidenčné číslo predajne, číslo zmluvy, autorizačný kód, potom údaje identifikujúce klienta (žalovanú), sociálne postavenie a zdroj príjmov a potom nasledujú údaje o samotnom úvere. V kolónkach 41 až 61 Zmluvy sú postupne uvedené údaje o druhu úveru, názve, výrobcovi a predajnej cene tovaru, sume zaplatenej v hotovosti, celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, celkovej výške úveru, výške mesačnej splátky, počte splátok, ročnej úrokovej sadzbe, RPMN, priemernej hodnote RPMN, dátume prvej splátky, úhrade nasledujúcich splátok, spôsobe úhrady splátok a lehote splatnosti. Potom nasledujú údaje o doplnkových službách a poistení výdavkov, údaje o revolvingovom úvere a za tým je v podstate nečitateľným spôsobom uvedený drobný, husto popísaný text.

Súd vychádzajúc z takéhoto obsahu zmluvy preto konštatuje, že uvedená zmluva neobsahuje údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), pričom ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na to, že uvedený záver plne podporuje aj doterajšia judikatúra. V tejto súvislosti preto súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. 4. 2015 sp. zn. 11Co/127/2015, kde tento konštatoval, cit. „Účelom náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-129/2010>> je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.“

V bode - kolónke 52 zmluvy je len celková výška mesačnej splátky. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. V bode 53 je len počet splátok, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Navyiac ani v hlave 5 § 1 Úverových zmluvných podmienok tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tu len uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve s tým, že tam je iba všeobecne uvedené, že jednotlivé splátky sa skladajú z príslušnej časti úverovej istiny, úrokov a úhrady za poistenie. Z uvedeného však nevyplýva, aká konkrétne je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poistenie. Nemožno súhlasiť s názorom, že v prípade potreby uvádzať rozpis jednotlivých splátok priamo v zmluve by stratila význam amortizačná listina upravená v § 9 ods. 3 až 5 ZoSÚ. Povinnosť uvádzať priamo v zmluve to, aká časť splátky bude započítaná na istinu, úroky a poplatky, sa neprieči právu spotrebiteľa žiadať od veriteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovanou riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarcia tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis). Preto ak žalobca v žalobe odvodzoval svoj uplatňovaný nárok na poplatky za upomienky z úverových zmluvných podmienok, potom je zrejmé, že táto jeho argumentácia vo svetle už uvedeného nemôže obstáť. Aj z toho dôvodu žaloba žalobcu v časti požadovaného poplatku za upomienky vo výške spolu 48,- eur (36,- eur + 12,- eur) musela byť zamietnutá nakoľko súd v tejto spotrebiteľskej veci nemal za preukázané platné uzatvorenie písomnej, určitej, individuálne vyjednanej dohody o „poplatkoch za upomienku“. Navyše v súvislosti s uplatneným nárokom na poplatky za upomienky súd uvádza, že žiadne upomienky na preukázanie vzniku nároku na poplatky za ne súdu predložené ani neboli, teda nebol preukázaný ani základ takýchto nárokov.

V zmluve je ďalej uvedený údaj o tom, že celková čiastka splatná spotrebiteľom je 751,68 eur. Pri vynásobení počtu mesačných splátok ktoré mala žalovaná hradiť, t.j. 24 a ich výšky (33,56 eur) t.j. 24 x 33,56 eur je však zrejmé, že žalovaná mala v skutočnosti zaplatiť celkovú čiastku až 805,44 eur, teda sumu o 53,76 eur vyššiu ako je uvedené v zmluve. Tento rozdiel vyplýva z toho, že v celkovej splatnej čiastke uvádzanej veriteľom v zmluve nie je zahrnutá časť splátky vo výške poplatku za poistenie v zmysle kolónky 62 zmluvy vo výške 2,24 eur mesačne (2,24 eur mesačne x 24 mesiacov sa rovná 53,76 eur, teda navýšenie, ktoré v celkovej spotrebiteľom splatnej čiastke nie je zahrnuté). Po celú dobu splácania úveru teda predstavoval poplatok za poistenie 2,24 eur x 24 mesiacov, čo je spolu 53,76 eur a po sčítaní veriteľom uvádzanej celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom 751,68 eur a tohto poplatku 53,76 eur predstavuje potom skutočná celková suma splatná spotrebiteľom 805,44 eur.

V zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch náležitosťou zmluvy musí byť údaj aj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Veriteľ v zmluve neposkytol pravdivý údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože v sume, ktorú pri tomto údají uvádzal, t.j. 751,68 eur vôbec nezohľadnil poistné. Na druhej strane pokiaľ chcel poistné celkom oddeliť od úveru vychádzajúc z tvrdenia v zmluve, že poistenie bolo dobrovoľné, nemal ho vôbec uvádzať v sume splátok, pretože potom dochádza k zneisteniu a zavádzaniu spotrebiteľa čo všetko je v splátke zahrnuté, keď bežným prenásobením výšky splátok a ich počtu spotrebiteľ nemôže dostať údaj o veriteľom udávanej celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, pretože v skutočnosti splatí vyššiu sumu, v tomto prípade až o 53,76 eur, čo je pri danej výške a splatnosti úveru podstatné navýšenie oproti deklarovanej sume. Výklad pojmov celkové náklady spotrebiteľa a celková čiastka ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je obsiahnutý v § 2 ZoSÚ. Podľa § 2 písm. g) a h) ZoSÚ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Vzhľadom na uvedené, súd je toho názoru, že ak bolo dojednané poistenie, mala byť táto suma buď premietnutá do uvádzanej celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, alebo ak sa tak nestalo, potom nemala byť poňatá do uvádzanej výšky splátky, nakoľko je nesporné, že údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom patrí medzi hlavné body záujmu spotrebiteľa, keďže najjednoduchším spôsobom, bez potreby prepočtov percentuálnych sadzieb úrokov, či RPMN, čo môže byť pri uzatváraní zmluvy pre bežného spotrebiteľa značne komplikované má ponúknuť informáciu o výhodnosti úveru a o tom, o koľko sa reálne preplatí poskytnutá suma. V danom prípade je tento údaj pre spotrebiteľa zavádzajúci, lebo z jeho absolútneho vyjadrenia v zmluve, bez vynásobenia výšky splátok a ich počtu sa spotrebiteľ v skutočnosti nedozvie, že suma ktorú reálne bude musieť veriteľovi zaplatiť je o 53,76 eur vyššia ako uvádzaná celková ním splatná suma. Súd pripomína, že takéto zmatečné, vzájomne si odporujúce vyjadrenie náležitostí zmluvy by i pri absencii výslovnej úpravy v zákone o spotrebiteľských úveroch spôsobovalo neplatnosť tejto časti zmluvy v zmysle ustanovení § 37 ods. 1 a § 41 Občianskeho zákonníka keďže použitie zákona o spotrebiteľských úveroch nijako nevyklučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (najmä § 37, § 39 Občianskeho zákonníka). Ten istý údaj (celková čiastka splatná spotrebiteľom) je totiž potom vyjadrený v zmluve dvomi rozdielnymi sumami, a to sumou 751,68 eur v kolónke č. 49 zmluvy a sumou 805,44 eur získanou vynásobením počtu a výšky splátok.

Pokiaľ ide o stanovenie ročnej percentuálnej miery nákladov, táto sa v zmysle § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch určuje ako celkový náklad spotrebiteľa spojený so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Celkové náklady spotrebiteľa, ako už bolo uvedené sú definované v § 2 písm. g/ citovaného zákona, a do nich okrem iných nákladov patrí aj poistné, ak spotrebiteľ musel túto doplnkovú službu uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver. Podľa názoru súdu uvedené poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa. Údaje o poistení sú v zmluve vopred predformulované

s vopred určenou, predtlačenou výškou úhrady za poistenie. Formulár zmluvy síce uvádza, že poistenie výdavkov je dobrovoľné, no vôbec neponúka možnosť dojednanie o poistení vylúčiť. I keby ale bola reálne daná spotrebiteľovi možnosť výberu, či vôbec poistenie uzavrie, nič to nemení na tom, že zahrnutie poistného do výšky splátky a jeho nezahrnutie do celkovej splatnej sumy je zavádzajúce, zmätočné a odporujúce zmyslu a podstate precizovania týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ, a navyše odporujúce § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Úhrada za poistenie Premium je 2,24 eur, teda 7,14 % z pravidelnej mesačnej splátky. Veriteľ má ďalej poistenie upravené v hlave 15. Úverových podmienok, v ktorých má predformulované, že v prípade pristúpenia k poisteniu, potvrdzuje klient podpisom úverovej zmluvy alebo výslovným vyhlásením či potvrdením, že sa oboznámil s podmienkami vstupu do poistenia. Vzhľadom na zvolený spôsob zakomponovania dojednaní o poistení do zmluvy a jej úverových podmienok možno len veľmi ťažko predpokladať, že dlžník, ktorému pri uzatváraní zmluvy ide predovšetkým o poskytnutie úveru venuje pozornosť uzavretiu poistnej zmluvy spôsobom ako prezentuje veriteľ. Informácie o poistení tvoria osobitnú písomnosť, ktorá obsahuje veľké množstvo informácií. Ak dlžník, žiadajúci o úver chce z obsahu zmluvy vyrozumieť s akou vlastne poisťovňou, ktorej výber naviac nemôže ovplyvniť, keďže táto je vopred zakomponovaná do zmluvy je „poistenie“ uzavreté, tak zistí to jedine z drobného písma v spodnej časti formulára zmluvy alebo až z úverových zmluvných podmienok. Vzhľadom na obsah práv a povinností z poistenia, ktoré i v samotnom Občianskom zákonníku má rozsiahlu samostatnú úpravu nemôže dôkladné a podrobné vysvetlenie práv a povinností z poistenia spotrebiteľovi, majúcemu záujem predovšetkým o úver nahradiť drobným písmom deklarované predformulované prehlásenie na spodku formulára zmluvy, že klient jej podpisom vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy č. 19100826/2009 uzavretej medzi spoločnosťou ako poisťníkom a Českou poisťovňou ZDRAVÍ, a.s IČ: 49240749 ako poisťiteľom vrátane znení zvláštnych poistných podmienok. Poistné ako také je podľa názoru súdu spotrebiteľovi takýmto spôsobom vlastne nanútené. Pokiaľ by za takýchto okolností veriteľ so žalovanou uzavreli poistenie, mali byť náklady na poistenie zahrnuté do RPMN, čo preukázateľne neboli, preto údaj o RPMN v poistnej zmluve nie je uvedený správne a je uvedený v neprospech spotrebiteľa, pretože nezohľadňuje všetky náklady spotrebiteľa. Súd by aj preto nemohol priznať žalobcovi poistné, ktorého neuhradený zostatok je podľa žalobcu 17,92 eur, pričom na toto „poistné“ už veriteľ zarátal časť úhrad žalovanej vo výške 13,44 eur. Spôsob, akým malo byť „dojednané“ poistenie, nemôže požívať právnu ochranu. Podmienky poistenia, rozsah poistenia, výšku poistného, splatnosť a podobne zmluva vôbec neupravuje, bližšie podmienky sú upravené až v úverových podmienkach a v samostatnej listine označenej ako Informácie o poistení. Keďže však ani úverové zmluvné podmienky, ani informácie o poistení nie sú opatrené podpisom žalovanej a dátumom, kedy mali byť podpísané, nemožno ani zistiť, či s týmito žalovaná skutočne v čase uzavretia zmluvy bola oboznámená. Okrem toho ak sa má výška poistného odvíjať od výšky mesačnej splátky, keďže súd považuje úver za bezúročný a bez poplatkov a nemožno uvažovať o správnosti mesačnej splátky, nie je možné považovať ani tvrdenú výšku poistného za platne dojednanú, čo odporuje i náležitostiam poistnej zmluvy podľa § 788 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu považuje súd poistenie dohodnuté za neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka). Súd ďalej opätovne pripomína, že pokiaľ by i poistenie bolo dojednané platne a nespádalo do celkových nákladov spotrebiteľa, potom bol veriteľ povinný ho jednoznačne oddeliť od splátky. Pokiaľ ho totiž do splátky uviedol, a do celkovej splatnej čiastky nie, je údaj o celkovo splatnej čiastke spotrebiteľom uvedený v zmluve zavádzajúci a uvedený jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže prezentuje podstatne nižšiu sumu ako spotrebiteľ reálne musí hradiť.

Čo sa týka priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (údaj predpísaný v § 9 ods. 2 písm. y/ zákona), v zmluve je v kolónke č. 56 ako priemerná hodnota RPMN uvedená hodnota 48,52 %. Vychádzajúc z údajov zverejnených na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky (viď § 21 ods. 2 ZoSÚ) však súd je toho názoru, že údaj o priemernej hodnote RPMN uvedený veriteľom v zmluve je nesprávny a zavádzajúci. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2013, zverejnených dňa 30. 4. 2013 z ktorých tu treba vychádzať vzhľadom k tomu, že zmluva bola uzavretá 16. 7. 2013 vyplýva, že veriteľ v zmluve uviedol priemernú hodnotu RPMN platnú pre tzv. „ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1.500,- eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov“. Podľa názoru súdu však vzhľadom na obsah úverovej zmluvy a povahu úveru správne mal byť v zmluve uvedený údaj platný pre spotrebiteľské úvery so zabezpečením vo výške do 1.500,- eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov, čo znamená že ako priemerná hodnota RPMN mal byť v zmluve uvedený údaj 28,20 %, teda podstatne nižší údaj ako uviedol veriteľ (48,52 %) a ako bola hodnota RPMN uvedená v zmluve pre tento úver, t.j. 43,60 %. V danom prípade sa

jednalo o spotrebiteľský úver so zabezpečením, keďže súčasťou formulára zmluvy bolo ustanovenie, že cit „spoločnosť a klient podpísi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú... b) dohodu o zrážkach zo mzdy, c) dohodu o zmluvnej pokute podľa Hlavy 18 ÚP, to všetko v rozsahu uvedenom pred textom úverových podmienok a v ÚP“, preto súd má za to, že ak je v úverovej zmluve uvedený ako údaj o priemernej hodnote RPMN taký údaj, ktorý je nesprávny, pre spotrebiteľa zavádzajúci, keďže prezentuje podstatne vyššiu priemernú hodnotu RPMN ako pre daný typ úveru v skutočnosti platila, potom uvedenie takéhoto nesprávneho údaj v neprospech spotrebiteľa spôsobuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j/, k/ a y/ zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď napr. tak ako tu uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom odporuje prepočtu výšky a počtu splátok, a keď mnohé z takýchto náležitostí sú doslova skryté v texte zmluvy či všeobecných podmienok (ako tu poistenie), túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Súd na dôvažok, len pre úplnosť uvádza, že i keby v zmluve boli uvedené údaje, absencia ktorých má tu za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť tohto úveru, i tak by na zaplatenie požadovaného úroku (v zmluve uvedeného v sadzbe 36,20 % ročne) právo nevzniklo, nakoľko pri poskytnutí sumy 525,60 eur na dobu splatnosti 24 mesiacov by výška úroku a celkovej odplaty, ktorá tu činí 279,84 eur, keďže vrátiť sa v splátkach malo spolu 805,44 eur bola v rozpore s dobrými mravmi a z toho dôvodu by zmluva v tejto časti bola podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka neplatná, pretože pri úvere 525,60 eur poskytnutom na 2 roky predstavuje požadovaná výška odplaty viac ako polovicu celej poskytnutej sumy. Takáto výška odplaty by bola tiež v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a teda v rozpore so zákonom. I keď súd nepopiera a rešpektuje skutočnosť, že výška úrokov u nebankových subjektov, akým je aj právny predchodca žalobcu je logicky vyššia ako obvyklé bankové úroky vzhľadom na ich vyššie podnikateľské riziko, to neznamená, že výška úrokov či inej odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov môže byť u nebankového subjektu neobmedzená, bezbrehá, nemajúca žiadne limity, niekoľkonásobne presahujúca tieto bankové úroky, ako je tomu v prípade predmetnej úverovej zmluvy. Dohoda o výške úrokov, či inej odplaty za poskytnutie úveru musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31. 7. 2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považuje výšku odplaty za úver vo výške 279,84 eur za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom.

Ani rýchlosť poskytnutia úveru, či špecifiká nebankového poskytovania úverov nemôžu nič zmeniť na neprijateľnosti výšky danej odplaty. Súd len príkladom uvádza, že v inom prípade pri posudzovaní úverovej zmluvy právneho predchodcu žalobcu, spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. už súdy dokonca pri dlhšej, 36 mesačnej splatnosti hodnotili podstatne nižšiu úrokovú sadzbu (27,5 %) v spotrebiteľskej veci za absolútne neplatnú (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/100/2012 zo dňa 13. 3. 2013, dostupný aj na [www. otvorenesudy.sk](http://www.otvorenesudy.sk)).

Nakoľko súd zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovanej nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanej reálne poskytol. Žalobca predloženým výpisom čerpania, splátok a úhrad preukázal, že žalovanej bola reálne poskytnutá suma 525,60 eur, čo žalovaná v konaní ničím nespochybnila, rovnako ako tvrdenia žalobcu, že na nároky z úverovej zmluvy

zaplatila sumu spolu len 201,36 eur, ako to vyplýva aj z výpisu čerpania, splátok a úhrad. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu rozdielu poskytnutej sumy 525,60 eur a uhradenej sumy 201,36 eur, teda na úhradu úverovej istiny vo výške 324,24 eur.

Žalobca predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 27. 11. 2014 uskutočneným v mene postupcu - spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. jeho právnu zástupkyňou, splnomocnenou na to plnomocenstvom postupcu zo dňa 31. 5. 2014 (čl. 16 spisu) v spojení s poštovým podacím hárkom preukazujúcim odoslanie tohto oznámenia žalovanej preukázal, že žalovanej bolo oznámené postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy číslo 4307067101 na žalobcu, čo v zmysle ust. § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka založilo povinnosť žalovanej bez ďalšieho plniť svoj záväzok postupníkovi, t.j. žalobcovi. Vzhľadom na uvedené preto súd mal za preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky rovnajúcej sa výške nevrátenej úverovej istiny. Keďže neboli zistené skutočnosti spochybňujúce žalobcovu tvrdenie, že žalovaná mu sumu 324,24 eur do dňa podania žaloby neuhradila a neurobila tak ani do vyhlásenia rozsudku, čo táto nespochybnila, súd žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 324,24 eur vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 5,05 % ročne s tým, že úrok z omeškania požaduje odo dňa 27. 9. 2014, t.j. od pätnásteho dňa odo dňa, keď pôvodný veriteľ pohľadávky - Home Credit Slovakia, a.s. zaslal žalovanej výzvu k splateniu celého úveru zo dňa 10. 9. 2014 (čl. 35 spisu).

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 2. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca predloženou výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 10. 9. 2014 adresovanou žalovanej, v ktorom ju pôvodný veriteľ Home Credit Slovakia, a.s. vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy číslo 4307067101 v dôsledku omeškania s úhradou jej záväzkov najneskôr do 15 dní od odoslania tejto výzvy spolu s predloženým poštovým podacím hárkom preukázal, že žalovaná bola k vráteniu dlžnej sumy pôvodným veriteľom vyzvaná. Keďže v určenej lehote suma 324,24 eur na ktorú veriteľovi nárok vznikol zaplatená nebola, žalovaná odo dňa 27. 9. 2014 je v omeškaní so zaplatením tejto sumy. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (5,05 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dňom 27. 9. 2014 dostala do omeškania so zaplatením nevrátenej úverovej istiny 324,24 eur a jej omeškanie trvá, pričom s postúpenou pohľadávkou zo zákona (§ 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka) prešlo na žalobcu aj jej príslušenstvo, čo sú aj úroky z omeškania, uložil jej súd spolu so sumou 324,24 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 324,24 eur od 27. 9. 2014 do zaplatenia. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplatením sa žalovaná nemohla dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej prisúdenú sumu 324,24 eur súd žalobu zamietol.

Súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi prisúdenú istinu a úrok z omeškania v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Na určenie dlhšej lehoty na zaplatenie, či

na povolenie splácať tieto sumy v splátkach nebol podaný návrh a nebol na to ani zákonný dôvod, keďže vzhľadom na dĺžku omeškania žalovanej s úhradou dlžnej sumy, keď táto poslednú splátku na úver hradila ešte v januári 2014, pričom celý úver podľa zmluvy mal byť vrátený najneskôr do 18. 7. 2015, ako aj výšku dlžnej sumy by povolenie ďalšieho odkladu jej úhrady zjavne odporovalo zásade spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalším zásadám vyjadreným v § 1 O.s.p.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, pričom pomer úspechu a neúspechu u oboch účastníkov bol zhruba rovnaký. Vychádzajúc z uvedeného výsledku konania a pomeru úspechu účastníkov (cca pol na pol) súd v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).